

Bintangs en Beekestijnpop: allebei onverslijtbaar

[Beekestijnpop 2013, za 8 juni 2013, Velsen]

door Peter Bruyn

Het was een mooi moment toen IJmuidenaar en muziekliefhebber Martin Schepers afgelopen zaterdag samen met zijn kleindochter op Beekestijnpop de Bintangs aankondigde. Het onderstreepte hoe het Velsense popfestival na vierendertig jaar inmiddels generaties overbrugt. En dat geldt ook voor de oerrockband rond Frank Kraaijeveld. De Bintangs en Beekestijnpop bevestigen elkaar in frisse onverslijtbaarheid.

Het was ook allesbehalve toeval dat juist de Bintangs in het zonovergoten park in Velsen-zuid stonden. De festivalorganisatie had de jubileumeditie aangegrepen om – althans op het hoofdpodium – een keer terug te blikken met een aantal groepen die in het verleden op Beekestijnpop speelden. En het begon in 1979 allemaal met Kraaijeveld en de zijnen die in de jaren die volgden nog een aantal keer naar het festival terug kwamen.

Uiteraard waren er de afgelopen maanden grappenmakers die vroegen of dan ook Radiohead niet nog een keertje terug kon komen. De inmiddels wereldberoemde Britse band speelde immers in 1993, toen ze nog vrijwel onbekend waren, op het festival in de IJmond. Dat bleek helaas niet haalbaar. Maar met de hitmachine Gruppo Sportivo, het tot kwartet uitgegroeide supetrio Sjako!, feestbeesten The Bouncers en het Britse dubrockcollectief Dreadzone was de achteruitkijkspiegel goed afgesteld.

Beekestijnpop is nooit een festival geweest dat zich primair op muzikale vernieuwing richtte. En terugblikkend kun je stellen dat dat wellicht een van de redenen is dat het al zo lang bestaat. De combinatie van een brede, toegankelijke, maar tegelijk allerminst tuttige programmering en de overzichtelijke schaal waarbij ruimte is om in het gras te zitten en rond te lopen en oude vrienden en kennissen te ontmoeten, kenmerken het bijzondere karakter. Daarbij is het een pluspunt dat je ook nog gewoon je picknickmand mee het terrein op mag nemen, wat menigeen zaterdag ook deed. Het zomerse weer maakte de festivalsfeer compleet, zeker toen singer-songwriter Michael Prins dat nog eens onderstreepte door uitgerekend Richie Havens' Woodstock-loflied 'Freedom/Motherless Child' te zingen.

Beeckestijnpop blikte dit jaar niet alleen terug, het was wat programmering betreft ook opmerkelijk regionaal. Uiteraard met traditiegetrouw de IJmondpop-winnaar als opener op het hoofdpodium. Ditmaal het vitaal klinkende popkwartet Starfish dat in navolging van het Amerikaanse LMFAO zingt dat ze sexy zijn en dat zelf heel goed weten. Sjako! laat voor het eerst sinds lange tijd weer van zich horen met heel veel nieuw repertoire. Maar als ze hun oude succesnummer 'Hurt' inzetten zie je een rilling van herkenning door het publiek gaan. En de Bouncers die ruim twintig jaar geleden ook al op Beeckestijnpop speelden, onderstrepen hoezeer ze hun plek op het hoofdpodium verdienen door onder de volle zon een bruisend skafeest te bouwen.

Het kleine Kabouterpodium vormt al enkele jaren een minifestival binnen het festival met een heel eigen programmering en een heel eigen publiek. Het is het verzamelpunt voor alternatief Haarlem, waar met Irrational Libraries Joshua Baumgarten als ceremoniemeester het aanstormende talent uit de Spaarnestad zich presenteert. Zoals de Marginalen, Spoon Lifts Moon, Bat Country en het plotseling dankzij Giels 'Beste Singer-songwriter van Nederland' tot BN-er uitgegroeide Michael Prins.

Toch verdiende er maar één band werkelijk het predicaat 'hoofdact' op dit vijfendertigste Beeckestijnpop: de Bintangs, die met hun nog altijd moddervette rockgeluid bewijzen dat jaren noch bezettingswisselingen vat krijgen op de band. Niks nostalgie, vooral veel songs van de laatste jaren. En als Beeckestijnpop in 2028 voor de vijftigste keer georganiseerd wordt staan ze er natuurlijk wéér.

Bron: *Haarlems Dagblad*, 10 juni 2013